

LIBERTATEA

Abonamentul: { „Libertatea“ (4 pag.) numai 100 Lei pe an.
 „Foala Interesantă“ (4 pag.) 60 Lei pe an.
 Cel-ce le abonează pe amândouă, le primește cu 150 Lei pe an și capătă și „Plugarul Luminat“, fără alt adaus la plată.

Foale pentru popor.
Apare JOIA
 Director: Ioan Moța.

Pentru străinătate: 300 Lei pe an, trimiși în banii țării aceleia în preț de 300 Lei, sau prin cec de bancă.
 Redacția și Administrația: Orăștie (jud. Hunedoarei).

„Blocul latin“

În Europa trei semniții își dispută întâietatea: Semniția slavă (Rușii, Bulgarii, Sârbii și Polonii) semniția germană (Germania și Austria) și semniția latină (Francezii, Italianii, Spaniolii, Portughezii și Românii). Iar a patra semniție, Englezii, sunt mai mult al globului întreg, decât numai al Europei.

Dintre acestea, popoarele de semniție germană și slavă, în demult și bine la olaltă, dar popoarele latine par că se uitaseră unele pe altele.

Vremile din urmă, în cari un neam latin (cel francez) se vede greu primejduit de vecinul său german, au început a deschide și popoarelor de această semniție ochii, și a le face să înțeleagă, că și ele, dacă ar fi în olaltă așa cum în Slavii și Germanii la olaltă, — ar ajunge a trăge altfel în cumpăna Europei, ba a lumii, decum trag astăzi.

Sunt semne că acele zile se apropie. Oamenii cu gândul mai departe în viitor, le pregătesc.

Sunt ziaristii (gazelarii) popoarelor latine, cari pregătesc calea zilelor mai bune ce vor să vie.

Înainte cu câțiva ani, directorii celor mai mari ziare (gazete) din țările latine ale Europei și Americii, s'au adunat la sfat și au hotărât, să țină ei mai strâns legătura între sine, și să se apropie saffetește unii de alții, și să-și sfătuiască fiecare neamul său, a ține cu neamurile de viață latină, pânăce vor reuși a le uni într'un „bloc latin“, adică înfrățite, însoțire, legare unul de altul, a popoarelor de sânge latin.

Căci, zic ei, priviți la popoarele slave, germane și la cele anglo-saxone (sânge englezesc), cum în la olaltă și fac lumea să știe de frica lor și își deschid drum în lume!

Aci în Europa stăm în față ca blocul slav și german, dar în lumea întregă întâlnim peste tot locul puterea englezescă, răzlmând pe Anglia și America de Nord, și năzulul a stăpâni tot globul!

Printre acești trei urlași: englezi, germani și slavi, noi Latini numai așa vom înarma și noi ceva, dacă înținem și noi toți la olaltă!

Pentru a întâi acest gând, a-l face să străbată tot mai adânc în gândirea și simțirea popoarelor latine, — solii marilor ziare din țările latine ale Europei și Americii, au ținut în anul de față, al 4-lea Mare Stat (Congres) al lor, la Liege, în Belgia, —

intrucât și în Belgia o mare parte a poporului e tot viață latină.

Picurând și, picurând mâne în sufletele cetitorilor lor, aceste simțiri și gândiri, — ziarile latine pregătesc un lucru de folos gaștilor lor.

La Cămin se lucrează!

— dar darurile... nu mai vin —

Primăia dela Iași o scrisoare, care ne vestește:

„La Cămin se lucrează cu zor; avem nădejde să-l dăm gata în toamnă!“

Doamne! Ce lume trăim! O mână de tineri lucrează cu voință de fier și cu sudori grele, la o zidire, care are să rămână de pomenire despre un rind de tinerime, care, încălzită de un atrăgător ideal (gând luminat și țăntă curată), se supune la greutăți fără perechă.

Ei tac și lucrează! Nu-l desădădăduște lumea nepăsătoare din jur, nu greutățile cele peste puterile lor. Ei zidesc și vor învinge greutățile!

Și atunci un rolu întreg de fol naționale, cari au loc pentru tot felul de fleacuri, pe cari le desbat pe larg, după cuvântul: faci dintr'un pain un car de fân, — n'au pentru munca acestor minunași tineri, nici un cuvânt! Nu merge nimenea să-l vadă, să-l asculte, să-l încurajeze. Doar ce-și pot ei înșiși aduna și câștiga dela oamenii buni, pe la cari se mai duc.

Și și ajutoarele cari mai anul trecut cargeau totuși frumos și la noi, — au încetat spreape de tot. Abia mai picură..

Nu-l bine așa, drăgă naște românească, dacă îți vrei un viitor mai cu noroc!

— Am mai primit pentru „Cămin“ următoarele dăruiri:

Dr. Ioan Drăia, medic în Șiriu, încă 300 Lei pentru 3 luni, (din cele ce a îscălit, că va da în fiecare lună 100 Lei până se va termina Căminul); — Saveta Stărc din Orăștie, 50 Lei; — Mărioara Baciu, 100 Lei; — Vasile Ohiran din Cluj, 25 Lei; — Din Homorod (j. Huned) su dăruit: Sevastian Igna 10 Lei, Ana Herța 10 Lei, Petru Herța 5 Lei, Sabina Pasc 5 Lei, de tot 30 Lei trimiș nouă prin Sev. Igna.

De tot, zic... Lei 505.—

Din Nr. 28... Lei 248.995.—

De tot la „Lib.“ Lei 249.500.—

— Rugăm pe cel ce înțeleg restul, mai presus ca faptele de toate zilele, a acestul Cămin, acum să-i dea ajutor, căci acum li fac mai bine ca ori-când!

„Cine dă la timp, dă de două ori!“ — zice o înțeleaptă vorbă bătrânească.

Știri politice

Ștefan Radici, capul politic croat, ține adunări în cartiere: alipirea Bulgariei la Yugoslavia, ca prin asta să fie unite la un loc cele 4 familii ce formează poporul yugo slav (Sârbii, Croații, Slovenii și Bulgarii). El cere ca și orașul Fiume, cu frumos port la mare (azi al Italiei) să l se deo Yugoslaviei! Glas ce cobește primejdiile viitorului!

Marele Conziliu

al „Ligi Apărării Naționale Creștine“ (adecă marele sfat hotărâtor) e conchemat de Președintele d. A. C. Crăz la Iași pe ziua de 15 August, având a se desbate și lămurii toate lucrurile ce privesc „Liga“ și lucrarea și ținuta ei.

Acest mare sfat e așteptat cu multă încordare de toată lumea binevoitoare neamului, — pentru-că în timpul din urmă s'au ridicat unele zvonuri și volberii în jurul Ligii, cu vâdit scop de a fi spre paguba mișcării, care nu e lărtat să slăbească cu nimic, ci chiar să se întărească.

Din viața Partidolor.

Zvonuri cludate plutesc în aer. S'ar putea să fie numai bazme de vară, — dar se poate să fie și ceva adevăr la mijloc, căci — de unde nu-l foc, nu prea țese fum..

Am cetit de repeșite ori prin fol, dar n'am crezut, că conducătorii Partidului Național umbliă cu gândul să-și schimbe ținuta cea veche față de Liberali, și că ar căuta chiar o apropiere de ei..

Iaca de ce: Partidul Național e foarte năcăjit, că Averescanii l-au luat local, adecă local ce el credea că l'ar fi căzat lui: la cărma țării, după liberali. Știe și aceea, că aci liberalii au avut cuvânt hotărâtor, că ei au sfătuit și pe M. Sa Regele, să cheme la guvern pe Generalul Averescu. Și mai simt și aceea, că după Averescu se prea poate (unul span că fără îndolală) o să vină la guvern iară Liberalii! Și atunci cel din Partidul Național se întreabă pe sine și își întreabă șefii: Dar noi până când tot așa? Singuri nu putem, cu țărăniștii nu ne înțelegem, și chiar de ne-om înțelege, poate că ei (cu Stere al lor) să fie mai curând o pedecă pentru a fi chemați noi la putere.

Așa sună zvonurile. Dar pe zvonuri noi n'am da parac. Ve-

dem însă și cu ochii un lucru: Follle Partidului Național, dela alegeri încooace, nu mai ocărăsc pe Liberali deloc, ori aproape deloc. Doar din Paști în Paști de mai au vre o vorbă rea, vre o plăcătura pentru ei. Incolo toate tunarile și mitralierile le-au îndreptat asupra averescanilor.

Iar Secretarul Partidului, d-l Sever Dan, a scris numai acum de câteva zile în „Patria“ din Cluj un articol, în care lasă foarte limpede să se înțeleagă, că în partid se pregătește ce se pregătește, și că ei, membrii partidului, „și vor urma șefii, ori unde acela li vor conduce!“

Se spune că la București au fost cini și întâlniri între „fruntași“ mai de-a doua mână, de-al Naționaliilor și de ai Liberalilor, aci ei și-au zimbii chiar „pretinsește“. — Iar la scâzile din Sovata ci-că va fi zilele astea un alt rând de „întâlniri“, — cari sunt tot atâtea pregătiri pentru ca pe urmă să se întâlnească și „capii“ și să se înțeleagă..

Nu putem și ce e adevărat în toate aceste zvonuri și ce nu. Noi credem că s adevărate ca zvonuri. Dar din asta încă nu urmează, că se vor și înțelege! Doar naște cu 4 ani și jumătate, tot așa au stat de vorbă Naționali cu Liberalii și erau gata-gata să deo brânca și să vie împreună la putere (ceea-ce de se întâmpla, erau un partid de stăpânire așa de tare, că nu l mai clătina nimenea nici 10 ani de zile dela guvern!), — dar la urmă pentru o țică-mică nu s'au înțeles. S'au despărșit și 4 ani se tot ocărău, și unde numai se întâlniră, făcură tot ca mâța când se întâlnește cu cănele.. Să fie acum mai plăinici unii cu alții?

— În partidul „Poporului“ (a d-lui General Averescu) s'au ivit neînțelegeri.. Di Lă pă data nu se află prea bine cu colegii săi, pentru-că nu are aceleași păreri în ce privește politica financiară a statului, cu unii dintre Miniștri și cu Secretarul său general. Aceștia sunt „însufiași“ cam de dăbul sfânt alai Marmorosch-Black, pe când di Lăpădatu primește mai bucuros sfaturi dela fostul Ministru de Finanțe, Vintilă Brătlanu, — și de aci frecări. Blackiștii acot meren la lveală pe Secretarul general al Ministerului de Finanțe, un tiner cam încrezut, Manolescu, și pe el îl trimiț și în treburi de stat în străinătate, iar pe Ministru îl țin cam sub obroc.. De aceea se ține zvonul că încă în toamnă, di Ministru Lăpădatu se va retrage dela Ministerul de Finanțe. Despre di Goldiș asemenea se spune că nu e bine cu di Goga,

și poate că în toamnă și dănsul să va retrage din guvern.

— Intre Țărăniștii sunt frământări mari, — din pricina lui Stere. O parte a partidului e răzvrătită împotriva lui, pentru că vâd în el pedeca de-a se apropia de cărmuirea țării. Căea-ce așa și e.

Paza spre Bulgaria

a trebuit să fie întărită mult. Dela acești vecini ne vine mereu neliniște. Bande de așaziși „comitagi“, oameni cu capu'n mână și doritori de a trăi din răpiri dela altă lume, trec pe furis granița și taibură pacea comunelor aproape de hotar. În deosebi dacă dau de Români și de slujbași români, îi jăfuesc, îi deo moară. Dar dacă n'au Români de pradat, nu creșă ei nici pe Bulgar. Printre aceștia însă au spioni care le spun: Uite, Dănef asta ori Petrov ori Ganef, sunt oameni slabi, că în cu Români și tare se supun lor. Pe aceștia bandele de „comitagi“ îi jăfuesc fără milă, ca pedeapsă, că sunt „trădători“ (vânzători) ai neamului lor..

Guvernul a ținut săptămâna trecută sfat și a luat măsurii noi de întărire a pazel de hotar spre Bulgaria: Pe un brâu de 30 kilometri dela hotar vor fi așezate posturi de pază mult înalțite și întărite. Posturile au ordin (poruncă), ca pe ori-ce bandă ce o găesc pe pământ românesc, să n'o mai prindă și arăsteze, ci acolo pe loc s'o nimicească, împușcându-o până la cel din urmă om!

De ce e ieftin grâul?

Iată o întrebare, la care foarte pușini pot da răspuns lămurit și cu atât mai pușin țărani nostri lucrători de pământ.

„Toate lucrurile ce le fac meseriașii, se scumpesc; tot ce produce plugarul: grâu, cucuruz, orz, cartofi, varză etc., se ieftinesc, ori stau pe loc cu prețul“. Asta nu-l dreptate, zic plugarii. Și au multă dreptate să zică așa. Vina e întocmirea noastră slabă ca oameni lucrători. Vreau să span, că nu se lucrează în toate locurile, cum ar trebui să se lucreze.

Mal întâi statul, la întreprinderile sale, nu lucrează aproape de loc.

Fabrica dela Hunedoara, care ar putea produce atâta fier, încât să ajungă pentru toată țara și să mai întrecă pentru export (pentru vândut în afară din țară), — nu produce decât foarte pu-

În. Din patru captoare ce ar putea lucra, lucrează unul, și acela gata să se stângă, din lipsa de — cărbuni, aici în mijlocul pădurilor! Adeca nu: Cărbunii ar fi, doar chiar statul a tăiat zeci de mii de metri lemn de cărbuni în pădurile din apropiere, — dar domnilor din Ministerul de Industrie și Comerț le-au vândut acolo în munte ca lemne de foc, în loc să le dea de făcut cărbuni, — căci așa le-a ieșit lor socoteala mai bine!... Fabrica — ard'o focul... De ani de zile tot schimbă la directori și inspectori, cari ceacă să găsească plată înțelepciunii de a nu lucra nimic și a avea totuși câștig mare.. Pe directorii vechi și pricepuți, cari ar fi putut pune în lucrare toate patru captoarele, dacă le-ar fi dat sprigul trebuitor cel dela conducerea țării, — i-au schimbat.

Politica cea stricătoare a toate, se vâra și acolo unde trebuie pricepere și muncă, cum e cazul Fabricelor! Umăriile sunt nenorocite pentru toți locuitorii și țara întreagă!

La fabrica din Cugir, era înainte vreme, un director destoinic, pe lângă care s'ar fi putut deprinde bine alți ingineri tineri, dintre absolvenții școalelor noastre tehnice, dar nerăbdarea celor dela București l'au făcut să lase dela stat și să intre la Societatea „Reșița”, unde e cam de 2 ori de bine plătit. Iar Fabrica dela Cugir de atunci încoace, dată pe „încercare” alfor conducătorii, merge rău, s'a destrămat foarte. Acuma e pe cale să se prefacă în Fabrică de Arme. Numai să albă norocul a-și găsi oamenii pricepuți la conducere, — oameni inspectori și suprainspectori. Dar pe lângă fabricarea de arme, nădăjdul că nu va părăsi nici fabricarea de rafuri. Pentru apărarea patriei sunt de nevoie nu numai armele bune, ci și carele și căruțele bine ferecate ale plugarilor. Țara se apără nu numai cu tunul, ci și cu plugul! Să fie fabrică de arme la Cugir, dar și turnătorie de rafuri și de alte obiecte plugărești, cel puțin în măsura, cum era înainte de războiu.

Căci dacă în țară la noi, nu se va produce fer, nu se vor face rafuri, nu coase, nu săcri, și alte instrumente de lucru, însemnează că aceste lucruri de trebuință se vor scumpli și țărânul va trebui să plătească sute de lei pentru un raf, pentru o coasă, zeci de lei pentru o potcoavă, pentru un șurub. Va cerca atunci și el să scumpească grâul, cucuruzul. Dar nu va putea, căci prețul cerealelor nu atârână numai de noi, ci de „producțiunea mondială a cerealelor”, a decă de mulțimea bucatelor ce se fac pe întreg globul pamântului. Când maza (100 kg.) de grâu costă 3 dollari în America, asta însemnează că noi nu putem cere cât vrem pe grâul nostru, căci îndată ce l'am scumplit prea tare, nu ni-l mai cumpără nimenea din țările străine, ci mai ușor își aduc grâu ca vapoarele, din America!

În anul 1925 s'a produs mult grâu chiar și în Bolșevicia (180

milioane de măși, ca pe vremea de pace), încât Germania să a-provisionează cu grâu și din Bolșevicia.

Mai sunt unii, cari cred, că leul se urcă anume în vederea ca speculanții să poată cumpăra mai ieftin grâul românesc. Dar scapă din vedere, că în April — Mai, leul fost-a destul de scăzut (un dollar se plătea și cu 300 de lei) și totuși nici grâul, nici cucuruzul, nici alte cereale, nu s'au urcat prea tare în prețuri, ci putem zice că au rămas tot pe prețurile de astătoamnă. Schimbările au fost foarte mici.

Ajungem dară la următoarea învățătură:

Prețul cerealelor (bucătelor) se dictează din Londra și New-York, etc. și se sue ori coboară dupăcum de multe cereale se produc pe tot globul pământului.

Prețul lucrurilor ce se fac în fabricile noastre (fierării, vaze, postavari, încălțăminte), atârână iarăși dela cât de multe și câde ieftin se produc. Dacă se lucră puțin și scump, lucrurile vor fi scumpe. Dacă la căile ferate se fac multe pagube și nu se reparază vagoanele: transporturile vor fi scumpe și vor scumpli marfa. Dacă dările sunt mai grele asupra meseriașilor, decât asupra plugarilor: meseriașii vor fi siliți să lucreze mai scump, ca să poată trăi. Și așa mai departe: un rău se înlanțue cu alt rău, o greutate cu alta greutate, fiecare mai adăugând câte ceva.

Iată de ce toate lucrurile se scumpească, iar cerealele stau pe loc.

Gavril Todich.

Ciudățeni.

Ziarele mari din America și din alte țări, au un fel deosebit de a-și așterne naintea cetitorilor materialul de cetit. Ca să lege luarea aminte a cetitorului asupra cuprinsului felurit al articlilor din foaie, pune pe fața întâie capul dela 6—8—10 articli din cei mai însemnați, mai răsunători, și-ți dă din fiecare număr 60—70—100 de șire, iar urmarea o pune la un articlu în pagina (fața) a 3 a, la altul în a 4 a, a 5 a, a 6 a, a 8 a ori a 12 a. Se face asta și cu scopul, să te silească oarecum a ceti și acele fețe, pentru că pe acelea a pus el reclame de ale negustorilor ori speculatorilor cutari, cari ar dori să fie cetite, nu trecute cu vedere. La noi foile pun bucuos toate anunțurile și reclame în fața din urmă sau fețele din urmă 2—3, și atunci mulți cetitori, după ce au cetit știrile zilei, peste paginile cu anunțuri nici nu se mai uită. Gazeta americană stând din 8—10—12—16—20 de fețe, te silește să te uiți și peste acelea cu anunțuri punându-ți pe ele o parte din articlii foarte însemnați începând pe fața întâie ori a doua a foii.

De aceea, la punctul unde îți întrerupe articlu din fața 1 sau 2, scrie: Urmare în pagina 4. 6. 8. 9., ca să fii silit să răsfoești toată foaia până găsești urmarea dorită. Dacă urmarea

unui articlu ajuns la colțul de jos al feței întâie, s'ar găsi aici îndată în fața a doua, în chip firesc nu va mai serie: urmare în fața a 2 a, căci știe că tu întorcând foaia, și așa dai peste urmarea din fața 1.

Acum ce vedem la foile noastre? Ele stau aproape toate din 4 fețe, pe cari și așa fiecare cetitor le petrece cu privirea pe toate 4. Totuși, redacțiile noastre, în dorul de a da și ele foilor lor formă așa ca a celor americane, au început și ele să pună la colțul paginei sub articlu ce nu s'a încheiat aici, cuvintele: „Urmare în pagina...” Dacă foaia e macar de 4 pagini și urmarea e în pagina a 3 a ori a 4 a, notița mai are un rost, sau dacă e sub un articlu întrerupt în coloana 2—3—4, care n'a ajuns la sfârșitul paginei. Dar ce ne face să zimbim prea adeseori, e, că biete foi ce apar numai în 2 pagini, — îți scriu și ele sub articlu terminat la colțul paginei: „Urmare în pagina a 2 a...”

Dar dacă, soro, ai de tot numai 2 pagini, unde crezi că aș căuta „urmarea” articolului din pagina 2? În paginile 4—6—8 cele în vânt?

Ce-ar mai rade redactorul american văzând foile noastre.

SCRISORI

— Din Plescața. —

Die Redactor! Vestim cu bucurie o faptă frumoasă și de laudă a fraților noștri Români din orașul Detroit, Mich., în America. Anume comitetul parohial ortodox din comuna noastră a trimis o rugare către doi din fiii acestei comune aflători în acel oraș, ca să facă mijlocire la Români de acolo, pentru a ajuta străduința celor de acasă, de a-și zidi sfânta biserică. Și cei doi fii al bisericii noastre, George Șurtea și George Bodea au primit cu bine rugarea fraților de acasă și au început adunarea de daruri dela cei ce vor binevoi a dz. — Și s'au aflat numeroși Români cari au dăruit, unii 5 dollari, alții 2, alții un sau 50 cenți, și au adunat 162 dollari, cari preschimbați în Lei, — s'a trimis pentru ajutorarea bisericii noastre suma de Lei 36 500.—, pentru care dar frumos comitetul parohial și toți credincioșii trimit cele mai călduroase mulțumiri cinstiților dăruitori americani.

Președ. comitetului.

— Din Gârliște. —

Die Redactor! Joi în 29 laile membrii Ligii Apărării Naționale Creștine din comuna noastră au avut o tristă sărbătoare: A murit un tiner dintre cei mai însufleșiți apărători ai „Ligii”, anume Ioan Stângă (Tifidon) în vârstă de abia 27 ani. Fiindcă a fost așa de bun și străduitor membru al „Ligii A. N. Creștine”, toți membrii dela noi au fost să iee parte la înmormântarea lui, și, pentru a l arăta cinstea deplină, Liga și-a scos la înmormântarea lui steagul său frumos, cu svastica pe el, ducân-

du-l printre praporii sfintei biserici. Răposatul a jurat pe acel steag, l-a slujit cu credință și ar fi fost gata a merge în orice primejdii pentru scopul sfânt românesc și creștinesc al aceluși steag, — de aceea steagul l-a urmat până la mormânt și s'a plecat asupra mormântului lui de-odată cu lacrimile celor ce mult l-au iubit și au nădăjdut dela dânsul.

Tot poporul a rămas adânc mișcat de această frumoasă arătare a frăției de credință în luptă, și tot mai mulți iubesc și se alipesc la steagul svasticei, dorind izbăvirea neamului.

În semn de sănătoasă însuflețire pentru această mișcare, femelle tinere și fetele au început a-și coase pe hainele lor, ca podoabă scumpă, svastica, și o pun pe cusăturile de pe hainele bărbăților, pe gulere, pe pumărel. Dar mai ales o vor purta în inimile lor.

Tiner vestitor.

Vom avea o fabrică de locomotive și vagoane.

Ungaria, care înainte de războiu, avea tocmai mărimea de azi a României, — simțise, că pentru a-și ține trenurile în bună rânduială, trebuie să-și albă Fabricile sale deosebite de vagoane și de locomotive (mașini) de tren. Și și-le-a făcut.

România, în întinderea ei înainte de războiu, vedea că nu i s'ar plăti să-și albă fabrica sa deosebită de locomotive, fiindcă nu se cereau la trenuri atâtea locomotive, ca să aibs rost o fabrică anume. Iși aducea locomotive ce-l trebuiau din străinătate.

Azi România s'a mărit pe cât era Ungaria, — și ea azi nu mai poate fi fără Fabrica sa de locomotive și una ori două de vagoane, — căci întinsele Căi ferate, îi cer atâtea locomotive noi, încât a le cumpăra pe toate din străinătate, însumă a cheltui de 2 ori pe cât ai cheltui cu o fabrică aci în țară!

Cărmătorii țării văd acest lucru și de aceea s'au hotărât să înființeze o Fabrică de locomotive și vagoane în țară. Și fiindcă noi n'avem oameni creșcoți, pregătiți pentru conducerea de astfel de fabrici, — cărmătoria țării e învoită să vie meșteri strelai să înființeze o astfel de fabrică, în care se vor pregăti apoi oamenii de al noștri, ca mâine-poimâine să ni-o putem conduce noi de noi.

O ceată de fabricanți din Austria se imble să facă o astfel de fabrică la noi. Ei au știința și oamenii de lipsă, căci până era Austria mare, aveau pe sîma col lucră. Azi Austria fiind un stat micuț, ei își cantă lor de lucru alurea. Și România îi va primi. Ei cer ca Statul român să le dea pe un lucru de cel puțin 500 milioane Lei, și să se oblighe a l susține așa timp de 20 de ani (cam până trăesc cei ce fac fabrica). Mai cer și aceea, că lor statul să le dea cu 10 la sută mai mul decât cer fabricele din străinătate pentru locomoti-

vele și vagoanele ce ele le învele. Asta pentru aceea, că ei au cheltuit mari cu înființarea fabricii, încât nu pot acum la început să lucreze așa ieftin ca fabricile vechi, cari demult și-au întors banii băgați în zidurile și mașinile țor!.

Statul român, dorind a-și avea odată și ei Fabrica sa mare, deplină, de locomotive și vagoane va primi cererile acelor fabricanți. După timp apoi, Fabrica și așa va trece în stăpânirea statului.

Mare sfat de învățători.

Învățătorii români din Ardeal, Bănat și Crișana, au o mare însoțire a lor, zisă „Societatea George Lazar”, care se țină la oaltă sufletește pe slugitorii slove și a luminării poporului și să ocrotească dreptele lor năzuinți și cereri.

În anul acesta Societatea „George Lazar” convoacă pe toți învățătorii la adunarea sa generală, cu dare de samă despre viața și lucrările ei pe un an de zile — pe anul școlar trecut, — la Brașov, pentru zilele de 29. 30 și 31 August.

Se va da samă de mersul lucrărilor Societății, de starea averii ei, despre mersul foil școlare „Învățătorii”, despre starea „Casel Învățătorilor” din Cluj, — și altele. Se va chibzui asupra stării materiale a învățătorilor, se va desbate asupra încercării de a înființa un Sanatoriu pentru învățătorii atinși de boale, unde să fie îngrijii; despre ridicarea unui Monument învățătorilor căzuți în războiul cel mare; despre înființarea unui Cămin pentru fete de învățători ajunse la universitate în Cluj, — și altele. Se vor ține și feburite conferințe din lumea învățământului popular.

E o adunare însemnată, la care va lua parte și lume multă, în afară de învățători.

Se pregătesc schimbări în Legea Administrativă (pentru comune și județe).

Liberalii au făcut Legea nouă Administrativă de azi (Legea Deregătorilor) în chip foarte pripl și pe alocurea foarte nechibzuit. Dar voiau s'o albă odată făcută, să fie una pentru toată țara, — nu să al tu 4 feluri de legi comunale și județene: română în Vechiul Regat, ungurească în Ardeal și Bănat, austriacă în Bucovina și rusească în Bessarabia. Și asta bine au făcut'o, că au făcut să avem în toată țara o singură lege.

Acum les la lvență scăderile ei, și țară bine fac cei ce ceacă să le folăture, să îmbunătățească legea aceasta a Deregătorilor din țară. Numai de-or face-o de fapt mai bună, mai românească decât cea de azi, și nu mai rea și mai cozmopolită!

În cel din urmă sfat al Ministrilor s'a hotărât, să fie chemați toți Prefecții la un mare sfat în București, unde să li se asculte părerile, asupra tot felul de nevoi ce le simt în țară, și să afle ce ar dori să se schimbe în Legea Administrativă adusă de Liberali?, — pentru ca noii guvern să cerce a o schimba.

Rugăm pe Prefecți, ca și pe Deputații și Miniștrii ardeleni, să arate guvernului, ca nimic nu e mai grabnic de schimbat în noua Lege Administrativă, ca Legea despre conducerea comunelor, — în temeiul căreia, așa cum au făcut-o liberalii, iacă am perdat orașele din mâinile Orașelor stăpânească aceiași streini, ca și sub Unguri, și noi Remăni, în loc să fim stăpâni în ele suntem numai niște suferinți prin câteva slujbe. — Dar hotărârile sunt, mai ales unde vreun să fie, — tot streinii.

Această stare rușinoasă, această politică de sinucidere, nu mai e de suferit!

Pentru orașe cerem o lege specială (deosebită), care, cu orice mijloace, să asigure Românilor cuvântul hotărâtor, conducerea nedisputată a acelor orașe.

Dacă nu așa vor schimba noua lege administrativă, ci poate lărgind încă drepturile străinilor la conducerea orașelor, — apoi guvernul se va dovedi cu totul neînțelegător al chemării sale, ori de-a dreptul păcătos! Să nădăjduim că nu va fi așa!

NOUȚĂȚI

Fulger ucigaș. În ziua de 28 Iulie 1926, pe la amiază, un fulger năzuros s'a descărcat asupra surii lui Crișan Ion I. Nicolae din Balșa (plasa Geoagiu).

Fulgerul a pătruns prin vârful surii, acoperită cu pae, dar nu a aprins-o, decât a sfărmat tot fână și cornul unde s'a izbit.

Dar ajungând în sură, aici și-a descărcat furia omorând pe loc un bou și o scroafă și atingând, ori zguduind foarte aspru, pe soția lui Crișan și pe fetița de 2½ ani.

Fetița a și murit după 30 minute, iar femeia după chinuri de 4 ore.

Cununie. Di Ladislau Te-glaș din Cenadul mare și dozoara Elvira Minodora Roșu din Geoagiu-de jos, vestesc sărberea cununiei lor, care va avea loc Duminică în 22 August în bis. gr. cat. din Geoagiu-de jos.

Tablita la case, care să fie luminată noaptea! În Berlin se vestește că Primăria aceluia oraș a hotărât, să pună pe fiecare casă tablita ce arată strada și numărul, care noaptea să fie luminată, așa ca să vezi ușor și bine și noaptea numărul casei și numele străzii, pe cari le cauți.

E o înnoire de mare folos. Mai ales pentru om strein ce nimereste sara în oraș sau are drum noaptea prin oraș, e o fericire, să poată găsi ușor ulița și numărul casei pe care o caută.

Ce departe e afară! Acela de Berlin de — Oraștia noastră... Și la noi a pus primăria numai de curând tablita noi la case, cu numărul și strada. Cel ce a dat mostra de numerii și de scrisoare, ar trebui — premiat! De o fi onoratul conz'liu întreg, premiul ar trebui să-l fie cu atât mai mare!

Azi bunul gospodăru al orașului a fost foarte — cruțător. Pentru că cel ce va fi în tablita, să nu aibă chestia mare ca cerneala neagră a scrisorii pe fondul alb al tablitei, a ales o scrisoare ca cea trasă cu vârful penelului celei mai ascuțite, fără a apăsa pe ea deloc. Și așa a dat ca „model“ niște litere și numerii tablitei ca tălșul coștălat, — în câțâși ziua trebuie bine să și zărești ochii ca să poți citi numele străzii și numărul casei.

Iar noaptea? O, noaptea, fete de line om strein ce-l avea de căutat în Oraștie o stradă și

un număr de casă, mai ales cum sunt și strălucit luminate ulițele noastre!

Dar glama la o parte. Când cetim la ce se gândesc pe aiurea conducătorii orașelor, ca să ușureze streinului găsirea străzii și numărului casei, și vezi ce s'a făcut la noi acum proaspăt de tot, — trebuie să te prindă ciuda de atâta ușurință și miopie. De mergea cineva numai până în Sebeșul-sădesc, să vadă cum sunt tablitele pe case, vedea un lucru serios. Scrisoarea câtează, numerii foarte puternici, din dungi groase, chiar grase, așa: 3, del vezi și noaptea pe lună, fără electrică (chiar cum să cere la noi la Oraștie dacă te-a adus trenul ori întâmplarea în oraș după ora 12½. Pe când la noi e bietul număr trei așa: 3, de-abia-l zărești! Iar scrisoarea o caricatură, de pildă pe plață tablitele scriu: Piața Regina MARTA căci l are litere în capul de sus, ca și T, etc.

Ce departe de Berlin, ba și de la Sebeș, până la Oraștie...

Despărțământul Sălcuia al Asociației, convoacă adunarea sa generală anuală pe Duminică din 15 August a. e în comuna Musca, (plasa Bala-de-Arleş) cu obșnuita ordine de zi, cu rapoarte și propuneri. În pauză se vor ține două conferințe: Un capitol din istoria noastră națională, și: Boala de sânge și apărarea contra lor. Se vor asculta producțiile tinerimei studioase din Lupș. Se împart premii pentru femeile cele mai merituose: dela expoziția de țesături și lucruri de mână, și dela expoziția de copii.

Ucigași fără voce. Oprite fiind beaurile spirtoase în America, — se vind numai beauri fabricate în ascuns, și acestea de regulă s'au făcute de materii în întâmplare, cele mai multe rele, otrăvitoare. Ca urmare cel ce bea, se bolnăvesc, unii chiar mor.

De aceea mai nou au fost arestați la Toronto (Statele Unite americane) 10 inși, învinuți de ucidere de oameni, pentru că vinzând beauri oprite, au otrăvit cu ele pe 18 doritori de beaură, cari au murit. Acum vânzătorii răspund de uciderea lor.

Numărul din urmă (37 dela 1 August) al ziarului „Apărarea Națională“, dela București, e foarte interesant! Are desoperire de vară lumină asupra multor lucruri din viața noastră politică. Cereți la Librării și-l cetiți, — sau de-a dreptul dela București (Calea Victoriei 86), trimițând prețului lui 3 Lei.

Mare nenorocire pe malurile Timșului. Un bănașu a povestit ziarului „Patria“ că în ziua raului Timș s'a întâmplat mare năcăz poporului. Aname o ramură a Timșului, zisă Timșul mort, s'a revărat și ea, coperind sub apă hotarele până departe. După ce apa râului a scăzut, peste locuri a rămas băltoacă mare, care n'avea unde se scurge, și prin aceste băltoace pești ne-nușurați, veniți din apele râului.

Ca să ve locuitorilor într'ajutor, deregătorile au pornit lucrările de acurgere a apei. Când apele s'au scurs, pe pământ au rămas mul de pești. Oamenii l-au prins și l-au dus de au hrănit cu ei porcii și alte animale de casă care mănăcă pești. Cum însă între pești mulți erau jumătate trecuți în putrezire, animalele cari au mănăcat din ei, s'au bolnăvit rău și multe au perit. Dar și mai rău e, că și oamenii au mănăcat din acești pești sau din animalele bolnăvite de ei, — și azi suferă foarte mulți oameni, cu suferințe, bolnavi rău din asta.

Haite de lupi, acum vara. Poate și ca o urmare a faptului, că purtarea armelor e așa de restrânsă, fiarele pădurilor s'au înmulțit foarte dela războiu încoace. Așa de pildă se vestește din Basarabia, că în vecinătatea Prutului în județul Tighina, s'au ivit haite de lupi, — ca în dricul iernii. Ei au răpit multe vite din hotarele comunelor. O biată femeie din comuna Sălcuia, întâlnind niște lupi, unul a sărit la ea și a mușcat-o, niște oameni din apropiere au alungat dihania, dar femeia și-a pierdut mințile de spaimă.

Urmările potopurilor de ploaie în Japonia, sunt mult mai grozave ca pe la noi. Un mare ziar englez a primit dela vestitorul său din Tokio știrea, că pagubele ce le-a făcut acolo numai revărsarea râului Shinano, sunt următoarele: 400 de morți și pierși fără urmă; 750 de case dărâmate de tot, de numai urma le-a mai rămas; 8000 de case în cari au străbătut apele și le-au făcut mari stricăciuni, și 20.000 hectare (40.000 jugăre) de sămănături nimicite.

Alte riuri cu pagubele lor. Și când se știe că biata țară e numai din munți de zgură și că loc roditor are foarte puțin, — aceste pagube sunt grozave pentru ei.

Cutremur de pământ în Franța și în Anglia. Se vestește din Paris, că pe întreaga coastă de mare din Normandia s'a simțit în 30 Iulie un puternic cutremur de pământ. În unele case au căzut lăcanele de pe pereți și unele vase s'au răsturnat. Si la Paris s'a simțit mai slab cutremurul.

Se spune că de 40 de ani nu s'a mai simțit în acel ținut un cutremur așa de tare.

— Asemenea în Londra s'a simțit cutremurul tare. S'au prăbușit câteva coșuri (hoarne) a caselor.

Pentru apărarea credinței.

Luptă pentru apărarea credinței. Ministrul de culte, dl Vasile Goldiș, cunoscând chiar din județul dsale Arad, râul ce-l fac poporul nostru noile porniri de rupere dela legea străbună și răspândirea sectelor de „pocăiți“, nazaricuși, sămbăteni și cum îl mai chiamă, — porniri puse la cale de evrei foarte isteți, cu scop de a ne sparge legea și neamul, rozându-l în totmai cum carul rozde și sfredește lemnul cel mai sănătos, — încearcă să oprească poporul nostru de pe drumul rătăcit.

În acest scop d-sa a luat măsuri, că cete de clerici din cel mai isteți și bine pregătiți, să plece în timpul vacanțelor ce le au, la sate, ca să vorbească poporului în biserică, în Dumineci și sărbători. Ministrul le dă bilete libere pe tren și ajutor de trai tocmai cât le e neapărat de lipsă.

Cels dintâi cete de propoveditori înșlefți ai credinței străbune, vor pleca în curând în dieceza (episcopie) Aradului, cea mai primejdios roasă de carii sectelor rătăcite, și în episcopia Hotinului (în Basarabia).

Poporul nostru bun credincios, să-l primească cu bine și cu dragoste, ca pe tineri apostoli ai credinței drepte, să l asculte cu încredere, și să cerce a-l aduce în atingere cu cel din secte, ca doar mai întorc la calea cea bună pe unii din ei.

Să știți, frați țărani, că cel ce caută a ne rupe poporul în acest fel, sunt dușmani nu numai a bisericii, ci ai înșuși neamului nostru, pe care vor în acest fel să-l slăbească.

Alt glas din cer.

— al filosofului Vasile Conta. —

(Urmare).

Domnilor! Este adevărat, că aceasta (adeacă dorința de a avea într'un stat un singur neam, pentru a putea avea o conducere de aceeași simțăminte), nu împedecă primirea streinilor la cetățenia unui stat, dar cu-o cerință: ca acei streini, să se contopească în națiunea stăpânitoare. — Cu alte cuvinte, să se amestece cu totul, așa, încât la urma urmel, să rămână în stat tot unul și același sânge!

Acestea sunt singurele temeruri cari fac cu puțință înecățenia streinilor. Așadar, pentru ca primirea în rândul cetățenilor, să fie folositoare, să aibă rost și potriveală cu știința, ea nu trebuie dată decât acelor streini, cari se contopesc sau se arată aplicați a se contopi prin căsătorie, cu neamul băștinaș (cel străvechi, de temelle, al țării). Altmintrelea înțelegeți bine, că dacă s'ar da cetățenie la singuraticii cari nu au aplicare și nici nu o pot avea, de a se contopi în sângele neamului stăpânitor, atunci s'ar da prilej în cea țară la luptă fără de sfârșit între năzuințe potrivnice! (Aplauze).

Nu zic că nu se poate ca felurite neamuri ce ar trăi într'o țară, să aibă câte-odată un interes (o trebuință, un folos) de obște lor, ca năzuințele moștenite ale altuia, arătând de aceeași împrejurări. Cât timp această stare de lucruri ar dura, împământeniții ar trăi cu pământeni negreșiți în pace. Dar împrejurările se schimbă și cu ele se pot schimba și trebuințele feluritelor neamuri. — Și, dacă astăzi nu, mâne, dacă nu mâne, poimâne, năzuințele împământeniților se vor găsi în ceartă cu năzuințele și felurile de viață ale pământeniilor, — și atunci trebuințele unora nu vor putea fi mulțumite fără jertfirea foloaselor celorlalți.

Atunci va porni lupta pe viață între un neam și celalalt; vor fi lupte înverșunate, cari nu vor putea fi hotărâte decât sau prin desfacerea de tot a statului, sau când unul din neamuri va fi zdrobit cu totul, pentru a rămânea iarăși un singur neam domnitor în stat!

Acestea fiind datele științei, pe care ori-cel om cu adevărat învățat, le cunoaște și primește că așa s, — să vedem acum, dacă articolul (Ș 7) din Constituție (cel ce oprea dreptul de cetățenie al Jdanilor în România) păcătuiește ceva împotriva lor?

Ce zice articolul 7 din Constituție?

Zice că cetățenia nu se poate da la străini de credință necreștină! Și pentru ce? Pentru că vântul așa de ușor de priceput, că cel de credință necreștină, nu se contopesc cu noi prin căsătorie și nu s'au contopit uici odată. Se știe că articolul 7 nu vorbește de Hotentoti, nici de Cafei, vorbește de acei necreștini cari vin obișnuit la noi în țară. Iar necreștinii cari vin la noi în țară, sunt Jdanii sau cel mult Mohamedanii (Turcii). Ei, bine, istoria noastră națională și pătenia de toate zilele, ne-au dovedit și ne dovedesc, că dintre toți streinii cari vin la noi, Turcii, și mai cu seamă Jdanii, sunt acela, cari nu se amestecă cu noi prin căsătorie, — pe când celalaltii streini: Ruși, Greci, Italiani, Germani, se amestecă cu noi prin căsătorie și se contopesc

cu noi, dacă nu în cel dintâi rând de oameni (din neamul lor), la al doilea ori la al treilea, dar în sfârșit vine o vreme, când nu mai este nici o deosebire între acei streini și noi, nici în privința sângelui, nici în a iubirii de patrie.

Nu tot așa este însă și cu Jdanii!

Ei, bine, când o pățanie de mai multe veacuri, făcută în propria noastră țară, ne dovedește această arătare din viața noastră la olaltă, că necreștinii nu se amestecă cu noi, — nu este lertat făuritorului de legi, să nu țină seamă de această

De aceea legiuitorul din 1866 a încrat și cu bună grijă și cu bună judecată, când a oprit dela împământenire pe streinii de lege necreștină. Dar apoi mai e și alt cuvânt care vine întru apărarea articolului 7 din Constituție: Se tot zice că, la urma urmel, se face prin artic. 7 o deosebire de religione (de lege, de credință) și că este un lucru grozav, ca în veacul al 19-lea, să se facă deosebire de drepturi cetățenești și politice, după deosebirea de credință. Ei, bine, eu vreau zice că este grozavă zăpăceala care se tot face între religione în înțelesul dreptului de obște modern (de lume nouă) și între ceea-ce se numește religione în limba de toate zilele: Religia, în înțelesul idellor (felul lui de gândire) a veacului a. 19-lea, este aceea, care își bate capul numai cu lucrurile nepământenești, ce nu au a face nimica cu organizarea (rânduirea) socială. Aceasta este religia îngăduinței, religia care nu înărărește asupra drepturilor cetățenești și politice.

Dar sunt și religii de aceea, cari sunt amestecate cu lucruri, cari nu se țin de împărăția credinței. Astfel religionea iudaică, ca și cea mohamedană (turcească) este o întocmire socială și politică, îmbrăcată în forma religioasă, — cu alte cuvinte este o întocmire socială teocratică (care pune pe D-zeu ca conducător, îndrumător, al poporului, sau pe capul statului ca „locuitor“ a lui D-zeu).

Așa în religionea (credința mohamedană, în Alcoran (bibliilor) și în Talmudul iudaic (cartea poruncilor lor religioase), vedem prescripțiuni (îndrumări, obligaminte pentru credincioși) din cuprinsul legilor politice, din a legilor cetățenești, până și prescripțiuni de grija sănătății și de bună rânduirea de obște.

Ei, bine, închipuiți-vă D voastră, că toate aceste prescripțiuni (îndrumări obligatoare pentru ei), îmbrăcate în halna credinței, după Jdanii și Mohamedanii, nu se mai pot schimba, pentru că religionea este un adevăr vecinici!

Apoi când într'o țară s'ar afla prescripțiuni de ordine publică (de bună rânduirea de obște) și pentru singuratici, recunoscute că nu se mai pot schimba, ca fiind „adevăruri ale religiei“, — înțelegeți că ar fi o oprire a ori-cărei înaintări a aceluia țării! (Aplauze). Și așa înțelegeți D voastră, că o religione, care s'ar înfățișa cu astfel de prescripțiuni, nu poate aștepta ca să fie ținută în samă de dreptul de obște European...

După felul de gândire al lumii luminate din veacul al 19-lea sunt lucruri, la cari ori ce fel de cetățean este ținut să se supună, și sunt altele pe cari este lăsat să le primească ori nu. După gândirea veacului al 19-lea nu e îngăduit ca fiecare cetățean să primească numai legile care l-ar veni lui la socoteală, să se supună numai legilor cetățenești care îi plac lui, să inde-

plăcească o morală publică (pur-tare în fața lumii) după gustul ei. — Din potrivă, după înțelegera veacului nostru, cetățenii trebuie să fie puși cu sîla sub ascultarea acelor legi, cari priveșc buna rînduială de obște, regularea atingerii între oameni, organizația socială. Pe cînd în ce privește deosebit religînea, rămîne în vîla flecărîla să creadă cum voește în D-zeu, în nemurirea sufletului și în viața viitoare.

Prin urmare, cînd vine un jidan astăzi și cere în numele „libertății religioase, să nu se atîngă nimenea de drepturile lor de a avea un oarecare fel de „comunități“ (de parohii, de adunare pentru trau la olaltă), de a aduna biruri, de a avea legi de paza sănătății, privitor la carnea care trebuie s'o mănînce, și alte multe de acestea, — înțelegeți foarte bine că astfel de cereri nu s'ar mai potrivești cu duhul veacului al 19 lea.

Și cel cari susțîne, că noi trebuie să primim la cetățenia română pe jidani cu astfel de credință și de gîndire înșolată, sau că fac în capul lor o înșarcare a lucrurilor în chip neler-tat pentru un om învățat, sau că sunt de rea credință!...

(Va urma).

Posta Redacției.

Din C. F. în Pl. și altora. Mulțumite publice, cu înșirarea numelor dăruitorilor, nu se tipăresc în foile, decît între anunșurile pe plată, — cîci astfel aștepta ni s'ar cere, că ar trebui să umplem câte-o pagină de foaie cu mulțumite publice.

Tot așa anunșurile de legodună, de căsătorie, de moarte, se publica numai cele pentru cari se plătește taxa de Lei 50.

Dela LICEUL „AUREL VLAICU“.
(Primirea în Internat pe anul școlar 1926/27).

Pentru anul școlar 1926/27 se fac următoarele schimbări:

Primirea în Internat se face în baza unei petiții, timbrată și instruită cu o obligațiune semnată de părinți și de doi martori, că vor plăti la timp tacsele, iar în caz de neînțelegere vor recunoaște competența judecătoreșii de Ocol din Orăștie.

Iată Medelul de declarații:

DECLARAȚIE

Subsemnatul..... iată al elevului..... înșcrit în Internatul A, Vlaicu din Orăștie, mă oblig la următoarele:

- a) să plătesc taxele de întreținere în ratele prescrise, la timp și anticipativ.
- b) să mă supun dispozițiilor Comitetului școlar;
- c) consimt la eventualele modificări referitor la urcarea prețului de întreținere;
- d) în caz de neînțelegere, recunosc competența judecătoreșii de Ocol din Orăștie.

rei reg. rom. de Ocol din Orăștie.

Orăștie, la... 1926.
In fața noastră:
..... subscr. pîr.

NB. Declarația trebuie subscrisă de ambii părinți în fața alor doi martori.

Rogările cari nu vor întruni această condițiune, vor fi respinșe.

Elevii cari vin dela alte instituite, precum și cei cari se înșcriu în clasa I., vor prezenta: o devadă din care să se cînatate media cu care au promovât clasa anterioară.

Taxele pentru Internat sunt următoarele:

- 1. Taxa de întreținere 1000 l., lunar.
- 2. Taxa de înscriere, medic și deteriorări, 500 lei.

Dela taxele de sub Nrul 2 nime nu poate fi scutit.

Taxele se vor plăti în trei rate aticipative:

- Rata I. 2500 lei la înscriere.
- Rata II. 4000 lei la 1 Ianuarie.
- Rata III. 4000 lei la 1 Mai.

Elevii cari nu vor plăti ratele la timp, vor fi scoși din Internat. Comitetul școlar își rezervă de a spori sau scădea taxele, conform scumpirei sau ieștirinei traului.

În schimbul acestor taxe elevii vor primi:

Lecuiță, luminat, încălzit și instrucție.

La dejun: lapte și cafea, alterativ, cu pâne.

La prînz: două feluri, iar Dumineca, în sărbători și Joia, trei feluri.

La cină o mîncare sau două, după împrejurări.

La orele 10 a. m. vor primi câte o franzelă.

Cheltuelile pentru spălat, supraveghere, etc. sunt cuprinșe în taxele întreținerii.

Fiecare elev, care vine pentru prima dată în Internat, va aduce cu sine o față de masă, iar pentru tacămuri (două farfurii, o ceașcă pentru cafea, un pșhar pentru apă, cuțit, lingură, furculiță și linguriță), va solvi fiecare echivalentul lor în bani. Aceste lucruri vor forma proprietatea Institutului.

Pentru a putea controla cheltuelile băștirilor, părinții vor trimite paralele numai la adresa Direcțiunii.

Banii găsiți la elevi vor fi

confiscați în favorul Internatului.

Dacă vre-un elev părăsește Internatul în cursul anului, din ori-ce motiv, părinții sunt obligați a plăti taxa de întreținere încă timp de una lîană dela data eșirei.

Fiecare elev va aduce cu sine: două perechi ghețe, o șerină, o plapomă, două fețe de perină, un covor de acoperit patul, cel puțin două cearcoafuri, o saltea (străjac), patru până în șase cămăși, 6 ismene, 2 cămăși de noapte, 6 ciorapi și obiele, 4 ștergare, 10 batiste, piepten, perie de cap, diați, haine și ghețe. Toate albiturile vor fi provăzute cu număr, care va fi comunicat elevului, cînd se prezintă la înscrierea în liceu.

Internatul nu garantează pentru haine nesemnate.

Teți elevii la primire vor fi supuși unei amănunțite vizite medicale. Cei prea slabi de construcție și asferinzi, nu vor fi primiți. Cererile de primire, adresate Direcțiunii Liceului, pot fi înșintate până încl. 25 August, 1926.

Casă cu grădină și pămînt în hotar, e de vânzare în Deva. Informații în casă: Str. Vlahuța Nr. 3 (Greci). (335) 1-1

Primăria comunei Sereca.

Nr. 618/1926. Eot.

Publicațiune.

Primăria comunei Sereca, dă în licitațiune facerea izlirilor, a zugăului, cupterului la moară și repararea podurilor comunale. Licitațiunea se va ține în ziua de 5 Septembrie 1926 ora 4 p. m. la fașa localul, în conformitate cu restricțiunile arl. 72-83 din legea contabilității publice.

Condițiunile se pot vedea în biroul notariatului Bertu în orele oficloase.

Ofertele închisă și sigilate se pot înșintă la oficial notariatului Bertu până la 4 Septembrie 1926 cu 10% garanție.

Prețul strîgării e 30.000 Lei (zis Trezeci mîi Lei).

Sereca, la 28 Iulie 1926.
836 1-1 Primăria.

De vânzare.

O moară de apă cu două petri și cu circa 5 jugere, la comuna Covragu, plata Hașeg. — pe apa Sireului. Informașuni se pot lua dela proprietari din comuna Bratea-Română sau în Orăștie: Piașa Regina Maria Nr. 10. (837) 1-3

Consiliul orașului Orăștie

Nr. 1536/926 adm.

Publicațiune.

Consiliul orașului Orăștie dă în întreprindere renovarea esterioră a edificilor, aflătoare în curtea primăriei orașului, prin licitațiune publică orală (strigare), care va avea lec în biroul primăriei la 10 August 1926.

Orăștie, la 3 August 1926.
(838) 1-1 HERLEA, primar.

Doi băști se primesc îndstă ca învâdcei în frazelăria subscritului:

Avram Mega, m. frazelar (834) 2-2 în Teluș

De vânzare: un cîn (o lăntrișă) aproape nouă, făcută pe garanție. Lărgă 7 m., lată la fund 1 metru; umbilă foarte bine la apă. — Adresa la:

Adam Borza, arend. merilor (831) 2-2 Balomir, p. Șibet.

Pămînt de vânzare.

În imediată apropiere de Simeria colonie, se află de vânzare 34 jug. de pămînt arător de calitate primă, într'un complex, — potrivit pentru alcătuirea unei ferme model.

Informații la administrația foii. (829) 2-2

De vânzare: O trăsurd nouă, modernă, cu cobără de piele și cu osă nleu, pentru 2 cal. — Informașe la redacția foii. (828) 2-3

ANUNȚ

Adac la cunoștința on. public din Orăștie și jur, că prăvălia Valeriu Dieu din piașa Orăștiei, s'a redeschis, — și se află înșintă a tot felul de coloniale, băcănție, delicatose și jălnă.

Rog on. public pentru cercetare cu încredere. (827) 2-2 Valeriu Dieu, succ.

Betia
Cine veește a scăpa de patima aceasta uricioasă, să întrebuințeze „Antibetianul Verșes“, scutit legal, preparat de mult încercat, care deșgată bițivul de beuturi spirituoase. Fiind fără gust, se poate da pătimașului fără știrca sa. Mîi și mîi de scrisori de recunoștință. 2 flacoane 300 lei prin ramburs.
— Spese postale și ambalaj în regie proprie.
Farmacia la „VULTURUL ALB“ Nr. 33, Lugoj, Banat.

Bolnavii de PLĂMÂNI
astmatici bolnavi de pept scrofuleși anemici săraci de sînge slăbiți
află mult derita ușurare a suferinșelor lor prin
Siropul VERȘES
4 aticle 450 lei prin ramburs.

„CREDINȚA“
Prima întreprindere românească în județul Hunedoarei, de
VĂPSITORIE

pentru ori-ce Stofe, Mătăsuri, Lână și Bumbac pentru țesut. Presă pentru Stofe (Glăntuit).
Curățătorie de Haine (Chimică).
Serviciu absolut prompt, cu prețuri reduse.

Proprietarul firmei:
Antonie Balomiri,
în Sântă-Măria-Orlea, posta Hașeg (lângă gara Subcetate și Hașeg la 1 km.)
(820) 2-3

Birouri de primire:
In Hașeg: la dl Gheorghe Zaharie, prăvălia „La Branzariu“, în casele proprii.
In Hunedoara: la dl Ioan Tăflan, comerciant.
In Vulcan: la dl Petru Iarta, comerciant.

Se vă deschide din 15 Iulie 1926. — Dela 1 Octombrie vă funcționa și Scărmanătoare de lână.

Noua lege comunală și județană.

(Legea pentru Unificarea Administrativa) tradusă pe limba poporului așa fel, că o poate înțelegere și cel din urmă țaran, și își poate cunoaște astfel drepturile de cetățean la comună și la județ, și dreptul slobășilor față de el.

Prețul: 35 Lei, trimisă franco recomandat. Bani înainte. Cu „ramburs“ nu se trimite. Cînd se cumpără mai multe (cel puțin 3), prețul numai 30 Lei franco-recomandat. — A se cere la:

Administrația „Libertatea“, Orăștie.

Intrucât vechea noastră cutie Franck a fost bine imitată de mai multe ori, furnizăm

Veritabilul Franck în cutiile multime în acest ambalaj nou.

Garantăm, că noul ambalaj conține exact același Adausla cafea Franck de prima calitate ca până acum, care este pretutindeni favorizat.

HEINRICH FRANCK SÖHNE S. A. R. BUCUREȘTI-BRAȘOV.

